

DUMINICA
ANULU VII.

VOIESCE
SI VEI PUTÈ.

ROMĂNUȚIU.

DIARIU POLITICO, COMERCIALE, LITERARIU.

Va fi în tole qilele afară de Lunia și a două di-
după Serbătoriă.

Abonarea pentru București pe anu . 128 lei
se lunc . 64 —
l el lunc . 32 —
l e lună . 11 —
l exemplar . 24 par
l se înțările linia de 30 litere . 1 leu
l se înțărui și reclame linia . 3 lei

(ARTICLELE TRAMISE ȘI NEPUBLICATE SE VORU ARDE.)

Diretorul diariului: C. A. Rosetti. — Gerante respunzător: Anghelu Ionescu.

Pentru abonare și reclamări se voru adresa la Administratorul diariului D. C. D. Aricescu, Pas. Român No. 13.

OSORU

Violare de legi, spoliare a proprietății, mare compromitere a cestiu-
nil averilor Statului, scandalu, și prin urmare scădere a Statului Român. Aceste sunt faptele ministeriului N. Crez-
zulescu; mai adăogindu că cine dă uă moșia à Statului pote da totul.

Domn D. P. Vioranu, fiind procurator la curtea de casăjune a scrisu și suptu scrisu trei articlii, cari s'au publicat în foia oficiale, Monitorul Oastii, și din cari unul s'au publicat în foie osebile și s'au impărtit prin administrație în totă ţara. În celi d'anteiu, a expresu indignarea sa că procuratorele curții (apelative criminale) „n'a „dău anăcă in judecată foia acesta“ și că „judecatori n'a osăndu-o anăcă, nu i-a im-
primat în frunte pata infamie i. (Cine? Judecători?)

In acest articolii a 'njurată s'au calomniat, numindu-lu trădătoru și vindecătoru alu Patriei străinului pe diretoarele acestor foie,

s'au calomniat și majoritatea Adunării, și na-

țineau, și armata, precum s'au dovedită și se

va mai dovedi.

Pucinu dupe ce a sfîrșită aceste articlii, d. D. P. Vioranu a fostu numită ministru alu justiției prin decretu supscrissu la 15 Augustu.

La 16 Augustu diretoarele acestor foie

a fostu, conformu voinței exprese oficiale de

mai nainte de d. Vioranu, datu în judecată

in contra legi de presă de către insușil

d. Vioranu, pentru că a respunsu, că în-

țimpinu calomniile lui Vioranu, pu-

blicate in Monitorul Oastii.

Procesul se va infâsiu in diau de

Luui, noue Septembre, la curtea apelati-

vă criminală.

Aparătorii acestui mare, și nea-

uști anăcă in lume, procesu politicu,

voru fi:

Domnii George Petrescu, Maniu,

Grigorie Arhiropulu, George Stirbei,

Constantin Brăiloiu, Corniliu Lapati,

Dimitrie Ghika, Ion Ghika, Ion Brătia-

nu, Anastasie Panu.

Domn Pantazi Ghica, fără a fi redac-
toru recunoscutu alu Independenței Ro-
mâne, fără a figura nici într'unu modu numele
seu in capul acelei foie, este dat suptu ju-
decată Ceva și mai frumosu. Este datu suptu
judecată pentru unu articlu ce nu este nici
scrisu nici supscrissu de domnia sa și care
s'au publicat in Independența, pe cindu
numărul era in România de peste Milcov. A-

cestproces, care este uă adeverată dagerozită
a unei stări de lucruri ce nu mai are alt

modelu, se va infâsiu la Curtea apel. crimi-

nale Luui la 2 Septembre.

REVISTA POLITICA.

BUCURESCI, 31 Augustu.

12 Răciuine.

Publicăm mai la vale uă cores-
pondința din Iași, in care ni se face
cunoscutu că mișuocul cu care gu-
vernul stringe impositele de la funcționari,
prin călcareea Convențiunii, s'au
voinței Adunării, este acea

carte de judecată despre care amu
vorbitu, și după care funcționari nu
voru primi lefa pără cindu nu voru
areta citante c'au plătită impositele. Carte
de judecată și carte de blestemă a Mitropolitului, ecă măsurele intrebunțate de
guvernul spre a stringe impositele; și
cine putea se ne dea dovedi mai mari
de cătu ne-a datu insușii guvernului că

suntu mulți in ţera cari refusă imposi-
tele nevote și ilegal, cea-a ce l'a
nevoită s'alerge la mișuocile arbitra-
rie, la intrebunțarea silei, la vîndări
ilegal și la carte de judecată, la carte
de blestemă. Da, mari și puternici mi-
nistri, suntu mulți, forte mulți cetățieni
caru au refusat și refusă impositele,

fiind că refusul impositului este un drept

constituțional, chiaru după declararea

marelui generariu și maioru generariu,

d. Florescu; fiindu-ca impositele n'a

postu votate de cine era in dreptu după

Convențiune a le vota și prin urmare

nu sunt legali; fiind că impositele se se

string in puterea legii, de un guvern care

respectă legile, și pentru a se da soco-

tela despre intrebunțarea loru, și nu este

lege pentru a stringe imposite ne-

votate, și guvernul actuale a călcătu

legea cea mare, Convențiunea, și nu

s'au datu nici uă socotela ţerii despre

intrebunțarea banilor publici, mai cu

sémă după ce s'au declarat și chiaru de

d. Bismarck a lucratu cu iscusință, a

legindu uă oră favorabile pentru a se

adresa la națione. Lucrurile cari s'au

petrecut la Frankfurt, și miscatul cu

durere in Prusia tōte ipimele patrio-

te. (Cine? Judecători?)

In acest articolii a 'njurată s'au calomniat,

numindu-lu trădătoru și vindecătoru alu

Patriei străinului pe diretoarele acestor foie,

s'au calomniat și majoritatea Adunării, și na-

țineau, și armata, precum s'au dovedită și se

va mai dovedi.

Pucinu dupe ce a sfîrșită aceste articlii, d. D. P. Vioranu a fostu numită ministru

al justiției prin decretu supscrissu la 15 Augustu.

La 16 Augustu diretoarele acestor foie

a fostu, conformu voinței exprese oficiale de

mai nainte de d. Vioranu, datu în judecată

in contra legi de presă de către insușil

d. Vioranu, pentru că a respunsu, că în-

țimpinu calomniile lui Vioranu, pu-

blicate in Monitorul Oastii.

Procesul se va infâsiu in diau de

Luui, noue Septembre, la curtea apelati-

vă criminală.

Aparătorii acestui mare, și nea-

uști anăcă in lume, procesu politicu,

voru fi:

Domnii George Petrescu, Maniu,

Grigorie Arhiropulu, George Stirbei,

Constantin Brăiloiu, Corniliu Lapati,

Dimitrie Ghika, Ion Ghika, Ion Brătia-

nu, Anastasie Panu.

Domn Pantazi Ghica, fără a fi redac-

toru recunoscutu alu Independenței Ro-

mâne, fără a figura nici într'unu modu numele

seu in capul acelei foie, este dat suptu ju-

decată Ceva și mai frumosu. Este datu suptu

judecată pentru unu articlu ce nu este nici

scrisu nici supscrissu de domnia sa și care

s'au publicat in Independența, pe cindu

numărul era in România de peste Milcov. A-

cestproces, care este uă adeverată dagerozită

a unei stări de lucruri ce nu mai are alt

modelu, se va infâsiu la Curtea apel. crimi-

nale Luui la 2 Septembre.

Domnii ministrui actuali s'acei ca-

ri l'a susținutu in Cameră, cindu o-

pozițunea, sau coaliționea constituțio-

nale, combătea ideile loru greșite, și

le cerea se aplice pe deplinu regime

le constituționale, nu sciau și nu pu-

teau respnde altu ce-va de cătu

că se atacă tronul și prerogativele

domnitorului. Tactică cunoscută a mi-

nistrilor slab și vinovați cari s'ascundu

dupe Domnitoru, și cari, ei singuri, ilu

compromită, terindu-lu în arena lup-

telor, și pundu-lu totu-de-una naine

spre a înlătura lovitorele îndreptate

contra loru, ca ministri cari sunu

respunzători, era nici de cumu con-

tra domnitorului care este inviolabile

pentru că nu face nimicu prin sine-

insuși. Care omu, cu pucine cuno-

cinte chiaru despre regimile constitu-

ționale, nu vede cătu suntu de vino-

vați acei cari vinu a declara că este

atacatu Domnitorul inviolabile care

nu guvernă, cindu sunu atacați numai

ministri cari singuri guvernă și suntu

respunzători?

Da, d. Lascăr Catargiu a res-

punsu ferte bine: „Înălțimea Sa dñ-

nefericire a fostu inconjură de ó-

meni cari n'a voită nici de cumu

regimile constituționale, și acesta es-

te învederă că tendințele acelorú ó-

meni au fostu necontentu de a res-

turna Cameră ca se remăi singuri,

se nu albă nici unu controlu, și se

făca ce le va placea; prin urmare,

dloru, eu suntu convinsu de acesta

abonarea pentru districtul pe anu. 152 lei

Sese lunc . 76 —

Trei lunc . 38 —

că domnitorul este reu consiliat și reu inconjurat! **SEPTENR**

Asemenea și d. Ion Ghica le respondea:

„Noi venim, și dicem domnitorului:

„Nu înțelegem ca se se facă lucruri ca acele ale Memorandumului.

„Opoziții nostri dică: Atacați Tronul!

„Voim și cerem ca se se aplice cu sinceritate sistema constituțională.

„Dumnelelor dică: Atacați Tronul.

„Voim se fie justișă în țără.

— Atacați Tronul!

„Voim se fie administrație în țără.

— Atacați Tronul!

„Apoi, atunci, pentru ce mai suntem aici, dacă vină ministrul și ne dică totu-de-una, loviți Tronul, în locu se pue responsabilitatea loru înainte?”

Dară, consiliari și ministri respondatori ai domnitorului inviolabil, cumu și avutu nesocotință s'acuzați Adunarea c'atacă pt. Domnitoru, cându Adunarea venia se ve céră sincera aplicare a regimului constituțional, ea're nu esiste și nu pote esiste pe deplinu de cău numai pe cău timpu Domnitorul temine inviolabile pentru că nu guvernă, și pe cău timpu numai ministrul suptu responditori penru că ei singuri guvernă? Nu compromiteți voi însă pe Domnitoru, cându declaraj că elu pote se fie atacat pentru fapte cari suntu a le vostre? Pretindeți ore că elu guvernă? Dară atunci nu vedeti unde ajungeți? nu vedeti că voi îl faceți responditori, pe căndu numai singuri voi sunteți responditori, penru că numai pe voi Convențiunea ve face responditori? Aceste cuvinte ale vostre, aceste încercări ale vostre, precum și faptele vostre din urmă, nu suntu cele mai învederale dovedi că nu voiti deplina și sincera aplicare a regimului constituțional, astă felu precum și prescrie Convențiunea, precum și cere țără, și precum și impune, în Statele cele mai absolute, puternica miscare a ideilor acestui vîcă?

S'a disu, însă, că privi pe domitoru ca uă fieține, ca uă putere neutră, ca unu principiu, este uă teoriă frumosă care nu se pote aplica la noi, pentru, că domnitorul n'ară mai fi nimicu, n'ar mai ave nici uă însemnatate, și Convențiunea dice că domnitorul guvernă cu concursul ministrilor.

Vomu vedè înse cumu trebuie a se înțelege aceste cuvinte, fără a se face domnitorul responditori, căci, dacă elu ar guverna într'unu chipu directu și activu, dupe cumu guvernă ministrul, și dupe cumu acestia pretindu că ar trebui se fie, atunci, negreșit, domnitorul ar deveni responditori naintea națiunii; și este ore lojicu, este mai cu sămă dreptu că ministrul cari singuri suntu responditori dupe Convențiune, se fie responditori penru lucrări cari nu suntu ale loru? Daca se pretinde ca domnitorul se guverne fără a si responditori, și dacă dreptatea cere că ministrul se nu fie respondatori penru faptele altuia, atunci, cine respunde penru domnitoru, și unde mai este guvernul res-

pundetoriu înaintea națiunii pentru totu ce se facă?

Dară ministrii s'au făcutu responditori și guvernă, numai pentru că domnitorul se fie inviolabile și este inviolabile pentru că nu guvernă; și numai fiindu că este inviolabile, fiindu că este o putere neutră, numai penru acesta elu este investită cu caracterie pe care nici unu omu nu lea re în societate, bucurindu-se de cele mai însemnate prerogative, avindu, în pozițunea sa superioră și exceptiōnală, cele mai mari avantaje, d'a remânea totu-de-una mai presusă de toți, d'a nu pută face nici unu reu, d'a se vedea singură în societate infailibile și inviolabile, de a fi totu-de-una iubită și respectată.

Nu este acesta cea mai frumosă și fericită stare ce să pote crea unu Domnitoru?

Dară se n'țemeiău și aci cuvintele noastre pe alte autorități.

Nu este multu nici gloriosu d'a asiste l'aceste lupte înlocate, nu cu unu înval interesa, nici ca un privitoru indiferinte, dară ca protectorele luminat și neadormită alu păcii publice, ca represintantele nepărtinitoru și respectată alu interesului național? Nu este ore nimicu pentru unu susfletu generosu se aibă dreptul a dice: „Ești suntu păzitorul ordinii și libertății unui mare popor. Chiămăndu partitele în arenă, și îngăduindu-le ași disputa puterea, elu a voită a pune la acăpostul orbiu sau în deretnicie loru sicuranță și mărire say elu m'a însarcinată dară a împedica acesta putere de a se întorce contra lui, păstrați sau întrrebuită contra dorințelor sale. Elu m'a ridicată mai presusă d'acesta arenă și mi-a disu: — Privighies'o în numele meu, dară feresce-te de a te cobori josu; nu amesteca autoitatea ta cu luptele partitelor; nu o compromite nisi de cumu în greșelelor loru, amu trebujință ca ea se remăia neatinsă și ca tu se faci cu dinsa, cându va trebui, uă mai nobile și mai salutară intrebuită. Tu vei face astă-feliu ca depositarii puterii tale se n'o păstreze contra voinței represintanților mei, și ca dorință acestor din urmă se nu să corupă prin friță și prin intrigă. Dacă tu crești că cursul timpului, sau puterei întunplărilor, sau apinderea luptei așă facută pe represintanții mei se părăști spiritul în care i-amu nămitu, sau să schimbătă chiaru spiritalu meu, chiamă-mă numai de cătă, să-mă judecătoriu în propria mea causă, și nu voi suferi se fiil silitu în numele meu a nu cunoște dorința mea sau a trăda interesele mele. — Amu primiți acesta datoria mare și puiu totă conștiința mea s'o îndeplinesc bine. Dintre aleșii națiunii, nu chiămă și nu respingă pe nimeni; întinđu o mănu leale acelor pe cari ea îl ridică lîngă mine. Dară nu înceteză nici uă dată se ascultă vocea sa, se plecă urechia la celu mai micu murmură alu seu, și, atunci chiaru cându tace, observă înfăcișarea sa și căută a petrunde cugetarea sa, spre a nu se pote forma nici unu noru între voința ce i se atribue și între voința sa adeverată. A-sicurată despre păstrarea drepturilor sale și despre îndeplinirea dorințelor sale, ea se supune legilor, respectă puterile publice, se bucură în linisice de tōte bunurile ce i-a dată cerul, și me respătesc pentru silințele mele

prin încrederea cu care me încognioră, prin măngiitorul spectaclu alu repusului ce'i asicură și alu libertății ce i-o păstrează. Fericită acela care pote face asemenea mărturire dacă viitorul i-o confirmă; fericită națiunea care a găsitu unu suveranu omu onestu, capabile d'a simți mărire unui asemenea rolu, gelosu de a dobindi acesta gloria curată și bine-făcătoră. (Prevest-Paradol.)“

„Suptu regimile constituționale, le remânu domnitorilor nobili, frumose, sublime prerogative. Alu loru este dreptul de a face grăță, dreptu de uă natură divină care îndrepteză retăcirile dreptății omenesci, sau aspirimile prea apăsatōrie, cari suntu totu retăciri; alu loru este dreptul de a numi organele legii și d'a încredință societatea că se va bucura de ordinea publică, și nevinovăția de sicuranță; alu loru este dreptul de a disolve adunările reprezentative, și de a feri astă-feliu națiunea de retăcirile mandatarilor sej, chiămăndu-o la nove alegeri; alu loru este dreptul de a numi pe ministrul, numire care îndrepteză către domnitoru recunoșința națională, cându ministrul îndeplinesc cu demnitate misiunea ce le este încredințată; a loru este în fine distribuirea grățelor, favorilor, resplătirilor, prerogative d'a plăti c'uă privire sau c'uă vorbă serviciile făcute Statului, prerogativă care dă domnitorului unu tesauru nesecat de opinione. Eacă negreșită uă carieră intinsă, atribuționi imputorie, uă mare și nobile misiune; și aci consiliari aru si rei și perfisi, cari aru prezinta unui domnitoru constituțional, ca unu lucru de dorită, acea putere despotică, fără margini și chiaru fără frēu care ar si ecivoă fiindu căru si neșermuță; precari, fiindu că si si-luită, și care s'ar apesa într'unu chipu de uă potrivă funestu, asupra domnitorului pe care nu pote de cătă a'lui retăci, și asupra poporulu pe care nu pote de cătă a'lui chinui și turmenta. (Benjamin Constant.)

Eacă cătu de susu este ridicată unu domnitoru constituțional, care, fără se guerne singură ca domnitoru absolutu, fără se iè uă parte activă în administrație, este pusă la uă înăltimie unde nimeni nu'l pote atinge, de unde privighieșă, inconjurată de stima și iubirea națiunii, întregi, la păstrarea libertățilorici și la regulata desvoltare a prosperității sale. Si cu toate că elu este, și trebuie se fie, în interesul său și 'n interesul națiunii, uă putere neutră, pentru că nici într'unu chipu nu trebuie se s'amestece d'a dreptul în guvern, totuși elu nu remâne unu corpul lipsit de viață; din contra, elu are uă salutară înrăurire în regularea mersului guvernului său. Ridicată mai pre susu de ori ce lupte, și cu mintea totu deuna liberă de obositorele lucrări de tōtă diuia ale administrației, cine altul este în stare a judeca mai bine de cătă elu, cându se ivesce unu conflictu între cameră și ministerul său, ce otărire mai drăptă și folosită trebuie se iè, fără întărișare, în adeveratul interesu alu națiunii? Fiindu adincu pentrusu de misiunea sa, a vîndu conștiința poziționii sale de domnitoru constituțional, remându în to-

te credinciosu și devotată regimelui, pe care a jurată se-lu păstreze nătunisă națiunii care l'a alesu, cine nu înțelege cătă de mare bine pote face țerei sale unu asemenea domnitoru, ferindu-o de ori ce intrerupere în desvoltarea sa, depărtându unu ministeriu incapabile sau de rea credință care compromiso interesele sale său americană libertățile sale, și dându-i totu de una mișușocele, în deplină libertate, spre a manifesta adeveratele sale dorințe, pe cari ministerul se fie datoru a le asculta și a le îndeplini.

Si pentru acesta înaltă privighie re, pentru acesta supremă judecată, pentru acesta înriurire morale, se pote dice cu dreptu cuvintu că domnitorul constituțional, după cumu vedem în Convențiune, guvernă cu concursul ministrilor.

„Noi nu suntem ocupati de cătu de ce vedem naintea noastră, de faptele guvernului cari se petrecu pe scena publică, dară aceste fapte au uă cau. In fundul scenei, dupe corina pe care constituționa n'o ridică, este consiliul, lucrare pregătită ale cărui singure rezultate cadu suptu ochii noștri. Acolo reside domnitorul constituțional, nu ca unu corpă amorțu, otărul numai a umplu unu golu, dară ca inteligență; căci către uă inteligență se adresă legea cându îl încrede dreptul se alergă pe ministru, se-i controleze prin majoritatea camerei, se controleze chiaru asătă majoritate prin opinionea publică, se se otărască prin urmare la disolvarea camerei sau la uă schimbare a cabinetului, adică se îndeplinesc sarcina cea mai grea într'uă țără liberă, a deosebi opinionea, adeverată dintre opinioanele cari, usurpă asemenearea sa, și d'a judeca tōte partitele șiindu-se mai pre susu de ele; regimile constituționale n'are greutăți mai mari, și se presupune neaperatul aceluia care este însărcinat a le deslega, unu simțu politicu forte perfecționat.“ (Hello.)

Eacă, domni ministrui, cumu trebuie se n'țelegă înăltimie, prerogativele și avantagiale unui domnitoru constituțional care este inviolabile, fiindu ci nu guvernă, și prin urmare, nu pote face reu și nu pote fi responditori, și care, cu tōte acestea, are cele mai înalte prerogative și cea mai salutară înriurire asupra armăniei lucrări a puterilor statului. Eacă tabloului mărești și frumosu ce trebuie se punetă totu-de-una înaintea domnitorului, neîncercându-ve nici uă dată a-lu împedica în dorințele sale de a nu se întrerupe mersul lucrurilor și compromite interesele publice, pe uă cale depărtată de adeveratele principiile ale regimului constituțional. Căci, se nu uită, suntești pentru tōte responditori. „Chiaru dacă domnitorul, dice Cheteubriand, ar si priimilu în consiliu părere ministerului, dacă acesta părere aduce uă mesură vătămată, domnitorul nu este pentu nimicu în tōte acestea; ministrul așură și încearcă să se conformă votului Adunării. — Voi lipi dară pe uă biletul celu galbenu, întimpină perceptorele. — Mergi de lipescă acestu biletu pe părta curții mele, pentru ca se-lu vădă totu poporul românesc! responde independentele cetățianu. D. V. Pogoră este unul din cei mai distinți juriu care Moldova, magistratul independent și bunul cetățianu. Mulți au datu perceptorei responzuri demne de tōtă lauda, refuzându plată impositului; aceste responzuri însă au rămasu necunoscute, fiindu că acei cari le au datu au crezută a se margini în privința publicului într'uă modestă tacere. D-nu Dimitrie Sturza de la Mieclaușani, refuzându impositul, a avut cu perceptorele uă corespondință care să vădă ce tōtă independență caracterul acestui juriu română. Bapțulu însă, și bapțul adeveratul,

se se amestecă în administrație, cându nu susține ministerul și camera numai pentru c'au fostu, sau potu fi, servicii implinitorii ai voințelor sale.

Cându domnitorul remâne înăltimie sa, cându nu perde unu minutu din vedere misiunea sa cea mare, cumu este însemnată de istoria și de logică, atunci, conștiința sa lumina și inteligența sa liberă îl facă a vedea cari suntu plangerile și suferințele țerei, și îl oterescă a depărtă indată unu ministeriu care l'a înșelat „prin corupție, pasiune, incapacitate.“

Atunci, puteau repeta aceste frumoase cuvinte ale d. Paradol: „Fericită națiunea care a găsitu unu suveranu omu onestu, capabile d'a simți mărire unui asemenea rolu, gelosu de a dobindi acesta gloria curată și bine-făcătorie.“ (Va urma.) Radion.

Corespondință particulară a Românilui.

Jași 26 Augustu.

Domnule Redactoriu.

Ați anunțat că nu mai publicați refuzuri de imposite, și ați avutu cuventu, pentru că toți acei cari le refușă suntu prizonieri de guvern.

Cetățianii, însă, cari suntu petruși de datoriele loru, cari sciu că numai prin respectarea legilor potu fi sieuri de drepturile și libertățile loru, și cari conformă votului Adunării, se improtivesc pe calea legală guvernului ce a violat Convențiunea, puindu în lucrare prin ordinanță bugete refuzate de Adunare, acei cetățianii, cu tōte prizonirile guvernului, nu se sfiresc de așa îndeplini datoria loru și a refuza impositele.

Dară guvernul alergă la mesure este aordinarie cari nu dovedescu de cătu greutatea ce întempiu de a striga impositele, și pentru cari i se va cere uă dată forte aspră socotără.

Spre a se încredința publicul despre acesta, ve trămitu uă copia după următoria adresă a casieriei generali din Iași, cu No. 1291, din 22 Augustu 1863:

„In urmarea ordinii d. ministrul alu finanțelor cu No. 28,075, amu o-nore a vă incunoscința se bine-voiți „ca la presințarea mandatului pentru plăta onorarielor impiegătorilor cancelariei, se însărcinăți mai înțeiu cintanțele de plată contribuționilor ce-i privescu către țesauru, căci la din contră nu se va acita mandatului.“ (Semnat) ZIRA.

Eacă cumu se împlinesc impositele. Perceptorele morgendu la d. Vasile Pogoră, membru alu curții de apel, și cerioiu-i impositul, demnul magistrat i-a disu că va plăti numai pentru Ianuaru și Februaru, eru pe Martie și de aci nainte nu pote plăti, voindu a se conforma votului Adunării. — Voi lipi dară pe uă biletul celu galbenu, întimpină perceptorele. — Mergi de lipescă acestu biletu pe părta curții mele, pentru ca se-lu vădă totu poporul românesc! responde independentele cetățianu. D. V. Pogoră este unul din cei mai distinți juriu care Moldova, magistratul independent și bunul cetățianu. Mulți au datu perceptorei responzuri demne de tōtă lauda, refuzându plată impositului; aceste responzuri însă au rămasu necunoscute, fiindu că acei cari le au datu au crezută a se margini în privința publicului într'uă modestă tacere. D-nu Dimitrie Sturza de la Mieclaușani, refuzându impositul, a avut cu perceptorele uă corespondință care să vădă ce tōtă independență caracterul acestui juriu română. Bapțulu însă, și bapțul adeveratul,

